

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 10 oktober 2002 (11.10)
(OR. en)**

**12249/3/02
REV 3**

LIMITE

DROIPEN 64

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	de Raad
nr. vorig doc.:	11990/02 DROIPEN 62
Betreft:	ontwerp-kaderbesluit inzake de bestrijding van corruptie in de privé-sector

Het initiatief voor een kaderbesluit inzake de bestrijding van corruptie in de privé-sector (document 9953/02 DROIPEN 39) is op 13 juni 2002 door Denemarken ingediend. Een verklarende nota van Denemarken staat in ADD 1 bij dat document.

De door de juristen-vertalers volgens de gebruikelijke procedure bijgewerkte tekst van het voorstel staat in document 10698/02 DROIPEN 48.

Het Europees Parlement is verzocht, uiterlijk op 21 november 2002 advies over het initiatief uit te brengen.

Het Coreper heeft het voorstel op 9 oktober 2002 besproken aan de hand van document 12249/2/02 DROIPEN 64 REV 2.

Het resultaat daarvan staat in de bijlage. De volgende kwesties zijn nog hangende:

- algemeen voorbehoud voor parlementaire behandeling van de Franse, de Ierse, de Nederlandse, de Zweedse en de Britse delegatie;
- algemeen studievoorbehoud van de Italiaanse, de Portugese en de Spaanse delegatie;
- voorbehoud voor nadere bestudering van de Italiaanse delegatie bij artikel 2 (definitie van corruptie);
- voorbehoud voor nadere bestudering van de Franse delegatie bij artikel 2, leden 3 en 4;
- voorbehoud van de Oostenrijkse delegatie bij artikel 5, lid 3 (verbod op het uitoefenen van een activiteit).

De Raad wordt verzocht de bovengenoemde voorbehouden te bestuderen, teneinde tot overeenstemming over het ontwerp te kunnen komen.

Voorstel voor een
KADERBESLUIT 2002/ /JBZ VAN DE RAAD
van

inzake de bestrijding van corruptie in de privé-sector

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name op artikel 29, artikel 31, onder e), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van het Koninkrijk Denemarken,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Samen met de mondialisering is de grensoverschrijdende handel in goederen en diensten de laatste jaren toegenomen. Corruptie in de privé-sector van een lidstaat vormt derhalve niet alleen een nationaal, maar ook een grensoverschrijdend probleem dat het meest doeltreffend wordt bestreden door gemeenschappelijke maatregelen van de EU.

- (2) De Raad heeft op 26 mei 1997 een overeenkomst aangenomen ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn ¹.
- (3) Voorts heeft de Raad op 22 december 1998, op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, een gemeenschappelijk optreden inzake corruptie in de privé-sector ² aangenomen. Bij de aanneming van het gemeenschappelijk optreden heeft de Raad verklaard overeen te zijn gekomen dat dit gemeenschappelijk optreden op het niveau van de Europese Unie een eerste stap is ter bestrijding van dergelijke corruptie en dat, in het licht van de beoordeling uit hoofde van artikel 7, lid 2, van het gemeenschappelijk optreden, in een later stadium verdere maatregelen zullen worden genomen. Een verslag over de omzetting door de lidstaten van het gemeenschappelijk optreden in het nationale recht is nog niet beschikbaar.
- (4) Volgens artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie is het doel van de Unie de burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, een hoog niveau van zekerheid te verschaffen en wordt deze doelstelling verwezenlijkt door het voorkomen en bestrijden van al dan niet georganiseerde criminaliteit, waaronder corruptie.
- (5) De Europese Raad van Tampere van 15-16 oktober 1999 heeft in punt 48 van zijn conclusies corruptie aangemerkt als een sector waarvoor het van bijzonder belang is minimumregels vast te stellen voor de definiëring van strafbare feiten in de lidstaten en voor de strafbaarstelling daarvan.
- (6) Op 21 november 1997 werd een OESO-overeenkomst over bestrijding van corruptie door buitenlandse overheidsambtenaren bij internationale handelstransacties aangenomen; voorts heeft de Raad van Europa op 27 januari 1999 een verdrag aangenomen inzake strafrechtelijke samenwerking ter bestrijding van corruptie, dat op 27 januari 1999 voor ondertekening werd opengesteld. Dit verdrag hangt samen met een overeenkomst betreffende de oprichting van de Groep van staten tegen corruptie (GRECO). Verder zijn er onderhandelingen begonnen over een VN-verdrag inzake de bestrijding van corruptie.

¹ PB C 195 van 25.6.1997, blz. 2.

² PB L 385 van 31.12.1998, blz. 2.

- (7) De lidstaten hechten er veel belang aan om corruptie in zowel de openbare als de privé-sector te bestrijden, aangezien zij van oordeel zijn dat corruptie zowel in de openbare als in de privé-sector een bedreiging vormt voor de rechtsstaat, concurrentievervalsend werkt en een gezonde economische ontwikkeling in de weg staat. Tegen deze achtergrond zullen de lidstaten die de overeenkomst van de EU van 26 mei 1997 en het verdrag van de Raad van Europa van 27 januari 1999 nog niet hebben bekrachtigd, zich erop beraden hoe zij dit zo spoedig mogelijk kunnen doen.
- (8) Dit kaderbesluit beoogt met name te verzekeren dat zowel actieve als passieve corruptie in de privé-sector in alle lidstaten strafbaar is, dat ook rechtspersonen voor deze delicten aansprakelijk kunnen worden gesteld en dat de opgelegde straffen doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT AANGENOMEN:

Artikel 1

Definities

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- "rechtspersoon": ieder lichaam dat deze hoedanigheid krachtens het toepasselijke nationale recht bezit, met uitzondering van staten of andere overheidslichamen in de uitoefening van het openbaar gezag en publiekrechtelijke internationale organisaties.
- "plichtsverzuim": plichtsverzuim als omschreven in het nationale recht. Plichtsverzuim in dit gemeenschappelijk optreden omvat ten minste deloyaal gedrag dat een inbreuk vormt op een wettelijke plicht of, naar gelang van het geval, een inbreuk op beroepsvoorschriften of -instructies die van toepassing zijn in het beroep van een persoon die, in welke hoedanigheid ook, leiding geeft aan of werkt voor een onderneming in de privé-sector.

Artikel 2

Actieve en passieve corruptie in de privé-sector

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende opzettelijke gedragingen strafbaar worden gesteld wanneer zij plaatsvinden in het kader van commerciële activiteiten:

- a) de gedraging waarbij, onmiddellijk of middellijk, aan een persoon die, in welke hoedanigheid dan ook, leiding geeft aan of werkt voor een onderneming in de privé-sector, een niet-gerechtvaardigd voordeel, ongeacht de aard daarvan, voor die persoon zelf of voor een derde wordt beloofd, aangeboden of verstrekt, in ruil voor het verrichten of nalaten door die persoon van een handeling, waarbij die persoon zijn plicht verzuimt;
- b) de gedraging waarbij een persoon die, in welke hoedanigheid dan ook, leiding geeft aan of werkt voor een onderneming in de privé-sector, onmiddellijk of middellijk een niet-gerechtvaardigd voordeel, ongeacht de aard daarvan, voor zichzelf of voor een derde vraagt of aanneemt, dan wel ingaat op een desbetreffende toezegging, in ruil voor het verrichten of nalaten van een handeling, waarbij hij zijn plicht verzuimt.

2. Lid 1 is van toepassing op zakelijke activiteiten in al dan niet op winst gerichte entiteiten.

3.¹ Een lidstaat kan verklaren dat hij de werkingssfeer van lid 1 zal beperken tot gedragingen die erop gericht zijn om voor concurrentiedoeleinden een oneerlijk voordeel te geven of te krijgen in verband met de aankoop van goederen of commerciële diensten.

4. De in lid 3 bedoelde verklaring wordt aan de Raad medegedeeld bij de aanneming van het instrument en geldt 5 jaar vanaf de uitvoeringstermijn van het kaderbesluit. De verklaring kan worden herhaald voor de volgende perioden van vijf jaar. Uiterlijk 3 maanden vóór het verstrijken van iedere periode van vijf jaar laat de lidstaat de Raad weten of hij zijn verklaring wenst te herhalen.

¹ De leden 3 en 4 zijn door het voorzitterschap voorgesteld om tegemoet te komen aan de wensen van de Duitse en de Italiaanse delegatie. De Italiaanse delegatie handhaafde een voorbehoud voor nadere bestudering bij de tekst. De Franse delegatie maakte een voorbehoud voor nadere bestudering bij de opneming van deze tekst.

Artikel 3

Uitlokking, medeplichtigheid, aanzetting

De lidstaten treffen de nodige maatregelen teneinde ervoor te zorgen dat uitlokking van, medeplichtigheid aan, en aanzetting tot de in artikel 2 bedoelde gedragingen strafbaar worden gesteld.

Artikel 5

Sancties en andere strafmaatregelen

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in de artikelen 2 en 3 bedoelde gedragingen kunnen worden bestraft met een doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sanctie.
2. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 2 bedoelde gedragingen kunnen worden bestraft met een maximale gevangenisstraf van ten minste 1 tot 3 jaar.
3. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat wanneer een natuurlijk persoon in verband met een bepaalde commerciële activiteit is veroordeeld wegens de in artikel 2 bedoelde gedragingen, die persoon indien nodig en ten minste in gevallen waarin hij of zij een leidende positie heeft bekleed in een onderneming in de desbetreffende sector, tijdelijk een verbod wordt opgelegd om deze of een vergelijkbare commerciële activiteit in een vergelijkbare positie of hoedanigheid uit te oefenen, indien uit de vastgestelde feiten blijkt dat er een kennelijk gevaar van misbruik van de positie of de activiteit door middel van actieve of passieve corruptie bestaat.¹

¹ De Oostenrijkse delegatie handhaafde haar voorbehoud bij lid 3 van artikel 5.

Artikel 6

Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de in de artikelen 2 en 3 bedoelde strafbare feiten die in hun voordeel worden gepleegd door een persoon die, handelend als individu of als lid van een orgaan van de rechtspersoon, in de rechtspersoon een leidende positie bekleedt, gebaseerd op:

- a) de bevoegdheid om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, of
- b) de bevoegdheid om namens de rechtspersoon beslissingen te nemen, of
- c) de bevoegdheid om in de rechtspersoon toezicht uit te oefenen.

2. In aanvulling op het bepaalde in lid 1, treft elke lidstaat de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld wanneer, bij gebreke van toezicht of controle van de kant van een van de in lid 1 bedoelde personen, ten voordele van de rechtspersoon een strafbaar feit als bedoeld in de artikelen 2 en 3 kon worden gepleegd door een persoon onder het gezag van de rechtspersoon.

3. De aansprakelijkheid van rechtspersonen krachtens de leden 1 en 2 sluit strafvervolgning van natuurlijke personen die als dader, uitlokker of medeplichtige betrokken zijn bij een strafbaar feit als bedoeld in de artikelen 2 en 3, niet uit.

Artikel 7

Sancties tegen rechtspersonen

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om aan een rechtspersoon die volgens artikel 6, lid 1, aansprakelijk is gesteld, sancties te kunnen opleggen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn; deze sancties omvatten al dan niet strafrechtelijke geldboetes en kunnen andere maatregelen omvatten, zoals:

- a) uitsluiting van subsidiëring of steunverlening door de overheid;
- b) tijdelijk of permanent verbod op het uitoefenen van commerciële activiteiten;
- c) plaatsing onder toezicht van de rechter;
- d) rechterlijk bevel tot ontbinding.

2. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om aan een rechtspersoon die volgens artikel 6, lid 2, aansprakelijk is gesteld, sancties of maatregelen te kunnen opleggen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 8

Rechtsmacht

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de strafbare feiten als bedoeld in de artikelen 2 en 3, wanneer:

- a) het strafbare feit geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied is gepleegd, of
- b) de dader een eigen onderdaan is, of
- c) het strafbare feit is gepleegd ten voordele van een rechtspersoon met domicilie op het grondgebied van die lidstaat.

2. Een lidstaat kan ertoe besluiten niet of slechts in specifieke gevallen of omstandigheden de rechtsmachtregels als bedoeld in lid 1, onder b) en c), toe te passen wanneer het strafbare feit buiten zijn grondgebied is gepleegd.

3. Een lidstaat die op grond van het nationale recht zijn eigen onderdanen nog niet overlevert, treft de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht ten aanzien van de strafbare feiten als bedoeld in de artikelen 2 en 3 te vestigen wanneer die feiten door zijn eigen onderdanen buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

4. Wanneer de lidstaten besluiten lid 2 toe te passen, stellen zij het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen van dat besluit in kennis, eventueel met vermelding van de specifieke gevallen of omstandigheden waarin het besluit van toepassing is.

Artikel 9

Intrekking

Gemeenschappelijk optreden 98/742/JBZ wordt hierbij ingetrokken.

Artikel 10

Uitvoering

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk op [...] ¹ aan dit kaderbesluit te voldoen.
2. Uiterlijk op dezelfde datum delen de lidstaten het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mede van de bepalingen waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationaal recht omzetten. De Raad gaat op basis van een aan de hand van deze gegevens opgesteld verslag en een door de Commissie verstrekte schriftelijke rapportage uiterlijk op [...] ² na in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben genomen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

¹ Twee jaar na de datum van vaststelling van het kaderbesluit.

² Drie maanden na de uiterste datum waarop uitvoering moet worden gegeven aan het kaderbesluit.

Artikel 11
Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Gedaan te

voor de Raad
de Voorzitter
